

Sterven voor een leugen?

Josh McDowell

<http://home-1.worldonline.nl/~noorman/verandering.html>

Uit “Jezus, feit of fictie” door Josh McDowell.

Iets dat bij de aanvallen op het christendom vaak over het hoofd wordt gezien, is de radicale verandering van Jezus' discipelen. Hun veranderde levens zijn een betrouwbaar getuigenis voor de waarheid van hun boodschap.

Daar het christendom is ontstaan in het verleden, moeten we bij ons onderzoek voor een groot deel afgaan op getuigenverklaringen, zowel schriftelijk als mondeling. Er bestaan veel definities van “geschiedenis”, maar ik geef de voorkeur aan deze: kennis van het verleden, gebaseerd op getuigenverklaringen. Als iemand zegt: “Dat vind ik geen goede omschrijving”, dan vraag ik: “Geloof je dat Napoleon echt bestaan heeft?” Bijna altijd antwoorden ze “Ja”. “Heeft u hem zelf gezien?” vraag ik en dan geven ze toe dat dat niet het geval is. “Hoe weet u het dan?” Wel, ze gaan af op getuigenverklaringen. Aan deze definitie van geschiedenis kleeft één moeilijkheid. Het getuigenis moet betrouwbaar zijn, anders wordt degene die het hoort verkeerd ingelicht. Ten aanzien van het christendom geldt: Kennis van het verleden, gebaseerd op getuigenverklaringen. Dus moeten we ons nu afvragen: Waren de oorspronkelijke getuigenverklaringen over Jezus waarheidsgetrouw? Kunnen we ervan op aan dat ze nauwkeurig hebben overgebracht wat Jezus gezegd en gedaan heeft? Ik geloof van wel.

Ik kan geloof hechten aan de verklaringen van de apostelen, omdat van die twaalf er elf waren die vrijwel zeker de marteldood stierven, en wel op grond van twee dingen: de opstanding van Christus en hun geloof in Hem als Gods zoon. Ze werden gemarteld en geslagen en vonden vaak op de wreedste manier de dood:

- 1) Petrus: gekruisigd
- 2) Andreas: gekruisigd
- 3) Mattheüs: het zwaard
- 4) Johannes: een natuurlijke dood
- 5) Jakobus, de zoon van Alfeüs: gekruisigd
- 6) Filippus: gekruisigd
- 7) Simon: gekruisigd
- 8) Thaddeüs: gedood door pijlen
- 9) Jakobus, de broeder van Jezus: gestenigd
- 10) Thomas: speerstoot
- 11) Bartholomeüs: gekruisigd
- 12) Jakobus, de zoon van Zebedeüs: het zwaard

Meestal gaat men hier in koor tegenin: “Wat zou dat, heel veel mensen zijn gestorven voor een leugen; dat bewijst niets!”

Ja, veel mensen zijn gestorven voor een leugen, terwijl ze dachten dat het de waarheid was. Wanneer nu de opstanding niet plaatsgevonden had (en dus een leugen was), dan zouden de discipelen dat geweten hebben. Ik kan geen enkele manier vinden waarop zij bedrogen zouden kunnen zijn. Deze mensen zouden in dat geval niet alleen voor een leugen gestorven zijn, maar - en nu komt het - dan zouden ze ook nog geweten hebben dat het een leugen was. Het zal niet meevallen om in de geschiedenis elf mensen te vinden die voor een leugen stierven terwijl ze bovendien nog wisten dat het een leugen was.

We moeten een paar dingen weten om wat ze deden op de juiste waarde te schatten.

Ten eerste: wanneer de apostelen schreven of spraken, deden ze dat als ooggetuigen. Petrus zei: “Toen wij u vertelden dat onze Here Jezus Christus groot en sterk is en eens terug zal komen, was

dat geen verzinsel. Ik heb met eigen ogen Zijn macht en majesteit gezien” (2 Petrus 1:16). De apostelen wisten heel goed het verschil tussen mythen of legenden en werkelijkheid.

Ten tweede moesten de apostelen er zelf van overtuigd worden dat Jezus uit de dood was opgestaan. Eerst geloofden zij het niet. Ze gingen weg en verborgen zich. (Markus 14:50) Zonder aarzeling lieten zij hun twijfel blijken. Pas na overvloedig en overtuigend bewijs geloofden ze. Zoals Thomas, die zei dat hij niet zou geloven dat Christus uit de dood was opgestaan, tenzij hij zijn vinger in de littekens van de spijker had gelegd. Thomas stierf later de marteldood voor Christus. Werd hij bedrogen? Hij bewees met zijn leven dat dat niet het geval was. Nog een voorbeeld was Petrus. Hij verloochende Christus meermalen tijdens zijn verhoor. Tenslotte liet hij Jezus in de steek. Maar er gebeurde iets met deze lafaard. Slechts korte tijd na Jezus’ kruisiging en begrafenis vertoonde Petrus zich in Jeruzalem, waar hij vrijmoedig, op straffe des doods, verkondigde dat Jezus de Christus was en was opgestaan. Tenslotte werd Petrus gekruisigd, met het hoofd naar beneden. Werd hij bedrogen? Wat was er met hem gebeurd? Wat had hem zo totaal veranderd in een dappere leeuw voor Jezus? Waarom was hij bereid voor Hem te sterven? De enige verklaring die mij bevredigt is 1 Korinthiërs 15:5: “Hij is gezien door Petrus”.

Ten derde maakt de onverschrokken houding van de apostelen, onmiddellijk nadat ze overtuigd waren van de opstanding, het onwaarschijnlijk dat het allemaal bedrog was. Bijna van de ene op de andere dag werd hun optreden vrijmoedig. Petrus, die Christus had verloochend, trad op, hoewel hij met de dood werd bedreigd, en verkondigde dat Jezus leefde. De autoriteiten arresteerden de volgelingen van Christus en geselden hen, maar toch waren ze spoedig weer terug op straat om te getuigen van Jezus. (Handelingen 5:40-42) Hun veerkracht viel op bij hun vrienden en hun moed viel op bij hun vijanden. En ze predikten bovendien niet in een achteraf plaatsje, maar in Jeruzalem.

Jezus’ volgelingen hadden de martelingen en de dood niet moedig tegemoet kunnen treden als ze niet overtuigd waren van de opstanding van hun Heer. De overeenkomst tussen hun boodschap en levenswandel was buitengewoon. De kans op volledige overeenstemming in een grote groep is gering, toch stemden ze allen overeen op het punt van de opstanding. Als ze bedriegers waren, valt het moeilijk te verklaren waarom er niet één van hun onder de druk bezweek.

Pascal, de Franse filosoof, schrijft: “De aantijging dat de apostelen bedriegers waren is volkomen uit de lucht gegrepen. Laten we eens nagaan waar deze aanklacht logischerwijs op zou zijn uitgelopen: Denkt u zich die twaalf mannen eens in, die na de dood van Jezus Christus bij elkaar komen en dan een complot smeden om te zeggen dat Hij is opgestaan. Dat zou een aanval hebben betekend op zowel de burgerlijke als de godsdienstige autoriteiten. Een mensenhart, vreemd genoeg, is grillig en veranderlijk; het gaat overstag voor mooie beloften en wordt in verleiding gebracht door materiële zaken. Als één van deze mannen was bezweken voor de aanlokkelijke verleiding, of niet op had gekund tegen de onweerstaanbare bedreiging van gevangenis en marteling, zouden ze allemaal verloren zijn geweest”.

De apostelen gingen door de beproeving van de dood heen om de waarheid van hun prediking te bewijzen. Ik vind dat ik meer reden heb om hun getuigenis te geloven dan dat van de meeste mensen die ik vandaag de dag ontmoet, mensen voor wie het nog teveel is om de straat over te steken voor datgene waarin ze geloven, laat staan dat ze bereid zijn ervoor te sterven.